

Gel Sevdiğim

– YaseminGÖKSEL · 22 Ekim 2009

Hoyrat bir avaz sokulur öksüz bağrıma
İçimi yakarcasına
göğsümü yırtarcasına
Özlem biriktirdiğim yerde
Veda ederim küskün anılara
Canhıraş türkülere asarım bedenimi
gün görmemiş bebek yoksunluğunda

Sana olan açlığı
bu ortada kalmış açıklığı
hangi tümce bağrına basar bilemem

Nasıl anlatırım onlara
Hangi eller dokunur gözyaşlarıma
Senden sonra...

Sormuyorum
Sen de sorma ki
sana ne çok yasaklıyım
ve kendimden bile saklıyım
Bir kefen tesettüründeki hislerime
dönüşsüz biletler kesmişim
Darılma sakın ne olur
kendimce ben de haklıyım

Kalemimle defterin
ak göğsünü kazarım
Başı bozuk hikayelerin
en devrik cümlelerin
şeceresini tutmak kadar
yazarım
Bil ki sevdiğim ölümden çok
sensizlikten korkarım

Silinmiş hafızamda tek kalansın

hayalini de aynı hazla severim
Öpüşlerin ıslak bir rüzgar
suskun dokunuşlar gibi bilirim

Son yıldız da geceden düşüyor
yıkılmış tabuların sabahında
Ayuçlarımda aşkın ciğerleri yanıyor
ve Afrika'da üşüyor yüreğim
aç bir çocuk masumluğunda

Bir of çeksem sevdalım
dağları yakar nefesim
Bu sekiz fersah uzaklık da ne
Kelimelerin intihar vaktinde
Ulaşmıyor mu sana sesim

Gülüşündeki güneşe hasretken benim
Henüz başka bir ele değmemişken elim
Haydi cay kendinden
gel sevdiğim...
gel sevdiğim.

Yasemin Göksel